

18de Møde.

Tirsdag den 25. Oktober Kl. 3.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 699).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og den efterfølgende Sag paa Dagsordenen kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Korsgaard: Da dette og det efterfølgende paa Dagsordenen opførte Lovforslag var til første Behandling, udtalte jeg, at dette, at de overhovedet blev fremsat, tydede aabenbart stærkt paa, at vi nu stod overfor Valg. Den højtærede Statsminister har i Dag haft Ordet i Landstinget og har i Forbindelse med Forhandlingen om det lige herfra gaaede Valutalovforslag udtalt, at han nu ventede, at man i Landstinget meget hurtigt gjorde sig færdig med Valutalovforslaget, og naar dette var gjort, at man da meget hurtigt gjorde sig færdig med de Lovforslag, der her foreligger til Behandling.

Der kan ikke være nogen Tvivl for nogen om, at alt det, man nu ser fra Regeringens Side, i Virkeligheden danner et samlet Hele, et Hele møntet paa, at nu, enten vi piber eller vi synger, ønsker Regeringen, at vi skal have Valg, idet Regeringen til ethvert Tidspunkt vil være praktisk talt betænkt paa, hvis man naar Forlig paa eet Lovforslag, da straks at opstille et andet Problem, om hvilket nye Vanskeligheder kan taarne sig. Der kan vel heller ikke være nogen Tvivl om, at Fremsættelsen af en Bunke Lovforslag saaledes som den, vi i disse Dage er Vidne til — en Fremsættelse,

som jeg oprigtig talt synes er en Smule ungdommelig, men enhver sin Smag —, i sig selv viser, at det eneste, man i Øjeblikket vil, er ikke et sagligt Arbejde til Løsning af de Problemer, der naturligt ligger for, men Tilrettelæggelsen af en Valgsituation.

Om Spørgsmaalet, hvorvidt noget saadant nu er rigtigt for Landets Skyld eller ikke, er et Moment, man overhovedet tager med i Betragtning, ved jeg ikke. Jeg synes i hvert Fald, at det er et Moment, der kunde være nogen Grund til at tage med. Hvis dette Moment skal tages med i Betragtning, specielt med Hensyn til det omtalte Valutaforslag, maa jeg ærligt tilstaa, at det forbavser mig, at man fra Regeringspartierne og Regeringens Side faktisk ikke har vist den allerfjerneste Forhandlingsvillighed.

Regeringspartierne er klar over, at begge Oppositionspartierne er villige til at give Statsmagten tilstrækkelig Myndighed med Hensyn til Indførelsen af de Varer, vi vil have ind i Landet, saaledes at vi har noget at gaa til Forhandlingen med England med. Regeringen er eller burde i alt Fald paa Grund af talrige Ting ikke være i Tvivl om, at det konservative Folkeparti af Hensyn til Beskæftigelsen er villigt til paa forskellige Omraader at gaa meget vidt. Vi har som vort principale Ønske Told, som vort sekundære Ønske en Dumping-Lovgivning, og med Hensyn til Beskæftigelsen har vi heller ikke afvist, at Importregulering i visse begrænsede Tilfælde kunde finde Sted.

Naar ikke des mindre Regeringen faktisk, trods det at vort Parti gennem sin Formand her forleden Dag udtalte Forhandlingsvillighed, kører frem med det hele, som den gør nu, synes det mig at maatte staa klart for enhver, at det, Regeringen vil, er, som sagt, ikke en saglig Behandling af Tingene, som tager rimeligt Hensyn til, hvad forskellige Grupper af Mennesker i dette Land ønsker, men kun at lægge det hele op til Valg.

Hvad man saa vil naa ved Valget, det, maa jeg tilstaa, er mig en Smule uforstaaeligt. Jeg hører afgjort til dem, som mener, at et Landsting i Situationer til en vis Grad maa bøje sig for et Folketingsvalgs Resultat, naar man har Sikkerhed for, at det i det givne Øjeblik udtrykker Folkets Villie. Men lige saa sikkert som mit Syn paa Sagen er som her angivet, lige saa sikkert er det, at Lovforslag i den Form, som Valutalovforslaget har faaet, aldrig kan blive Lovforslag af den Art; thi vor Forfat-